

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 131/2020
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислава Станимировић адвокат из ..., против тужене Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП „Београд“ ради утврђења, решавајући сукоб стварне надлежности за одлучивање о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 14153/14 од 11.10.2016. године, у седници већа одржаној 21.05.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За одлучивање о изјављеној жалби против пресуде Првог основног суда у Београду П 14153/14 од 11.10.2016. године **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Неготину.

Образложење

Тужба у овом спору поднета је Првом основном суду у Београду 14.08.2014. године. Поднеском од 15.10.2014. године означена је вредност предмета спора у износу од 4.000,00 динара који је унет и у увод првостепене пресуде.

Први основни суд у Београду је пресудом П 14153/14 од 11.10.2016. године, ставом првим изреке, одбио као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је Уговор бр. .. од 02.08.2007. године закључен са туженом апсолутно ништав, а ставом другим изреке су обавезани тужиоци да солидарно накнаде туженој парничне трошкове у износу од 950,00 динара.

Против правостепене пресуде тужиоци су изјавили жалбу. Решењем Врховног касационог суда Р 249/19 од 13.06.2019. године за поступање по изјављеној жалби је одређен Виши суд у Неготину који се решењем Гж 361/19 од 11.10.2019. године огласио стварно ненадлежним и предмет је уступио Апелационом суду у Београду.

Апелациони суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је уз пропратни акт Гж 1837/20 од 04.03.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности применом члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/2013 – Ус 74/2013 – Одлука Ус, 55/2014, 87/2018 и 18/2020) Врховни касациони суд је утврдио да је за одлучивање о жалби тужилаца изјављеној против првостепене пресуде стварно надлежан Виши суд у Неготину.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, са изменама) прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова, на решења у грађанскоправним споровима, на пресуде у споровима мале вредности, у извршним поступцима и поступцима обезбеђења, у ванпарничним поступцима. Према члану 24. став 1. тачка 3. наведеног закона, апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанско-правним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку је прописано да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према ставу 4. истог члана, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Из цитиране законске одредбе произлази да се споровима мале вредности сматрају сви спорови у којима предмет захтева није новчани износ, а означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра (под условом да не представљају спорове о непокретностима, радне спорове и спорове због сметања поседа), а и спорови чији је предмет захтева утврђење раскида и поништаја уговора и обавезивање на чинидбу.

У конкретном случају, имајући у виду предмет тужбеног захтева, не ради се о спору о непокретности, јер се тужбеним захтевом не установљавају нити мењају стварна права, па код означене вредности предмета спора износом од 4.000,00 динара, такав спор представља спор мале вредности. Стога је за одлучивање о изјављеној жалби против првостепене пресуде према цитираном члану 23. став 2. тачка 3. Закона у уређењу судова стварно надлежан Виши суд у Неготину.

На основу члана 22. ЗПП, је одлучено као у изреци.

Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић